GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Seite 77r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

fiunt. ____ quinó p illo ds etiam indigna fuscepit
ni[illegible] Quia enim mundus ñ cognouit psa
pientiam dñ. placuit dó p stultitiā predicatio
nis saluos facere credentes. Ac si apte diceret. Cū
dñs qui ē sapientia nequaqm psapientiam suam
mundus inuenuret placuit dó ut dñs hominem
factum p humanitatis stulta cognosceret. quate
nus eius sapientia ad nrā stulta descenderet. a
lucē supne prudentie. a lucem carnis sue exhibu
it. ut illuminata nrā cecitas uideret. Natus q̄ ex
patre sine tempe. ex matre nasci dignatus ē in tem
pore. ut phoc qd ortū suū inter initium finē q
cluderet. humane mentis oculis ortum qui nec in
tio sumit nec fine angustat apuret. Unde bene
nunc ad beatum iob dr. Numqd post ortū tuum
pceptis diluculo. et ostendisti auroe locū suum.
subaudis ut ego. Ortus q̄ppe diuinitatis eius an
te. a post. ñ habet. cui dū semp esse ē p eternitatem.
dū omne qd labit circumscribit. intra semet ipsū
discursus tempoe claudit. Ortus ū humanitatis a
quia a cepit a desinit. a ante a post habere a tem
pore accepit. s; quia dū ipse umbras nre temporali
tatis suscepit. lumen nobis sue eternitatis infudit.
recte p hunc ortū que creator sibi in tempe edi
dit. locum suum aurora sine tempe cognouit.
Quia enim diluculū uel aurora a tenebris in lu
cem uertit. non immerito diluculi uel auroe
nomine omnis electoe ecclā designat. Ipsa nāq
dū ab infidelitatis nocte ad lucem fidi ducit. ue
lut auroe more in diem post tenebras splendo
re supne claritatis apit. Unde a bene in canti
cis canticoe dr. Quis ē ista que p gredit quasi
aurora ēsurgens. Sa enim ecclā celestis uite p
mia appetens aurora uocata ē. quia dū peccatoe
tenebras deserit. iustice luce fulgescit. Haben
tam subtilius aliqd. qd considerata qualitate
diluculi uel auroe pensem. Aurora namq uel
diluculū noctem qdem pteriisse nuntiant. nec
tam diei claritate integram ostentant. s; dum
illam pellunt hanc suscipiunt. lucem tenebris
pmixtam tenent. Quid itaq in hac uita omnes
qui ueritate sequm̄ nisi aurora uel diluculū
sumus. quia a quedā iam que lucis sunt agnō.
a tam in quibdā adhuc tenebrarū reliquis ñ care
mus. Ipsam q̄ppe dō dr. Non iustificabit in con
spectu omnis uiuens. Rursum q scriptū ē. Innul
tis offendim omnes. Paulus q̄ait. Video aliam le
gem in membris meis repugnantē legi mentis
mee. a captiuū me ducentem in lege peccati
que est in membris meis. Ubi q lex peccati cum
lege mentis ētendit. pfecto adhuc aurora ē. qua
lux que iam emicuit nec dū pterierunt tenebras
fundituus presit. Adhuc aurora ē. quia dū lex car
nis legem mentis. a lex mentis legem carnis p
cutit. inter se uicissim lux a umbra ēfligit. Un
de rursum paulus cum diceret nox pcessit. ne
quaqm subdidit dies uenit. s; dies aū appropin
quabit. Qui enim post discessum noctis non iam
uenisse s; appropinquasse diem insinuat. esse pro
cul dubio ante solem post tenebras adhuc in auro
ra demonstrat. Tunc aū plene sa electoe ecclā dies
erit. cum et ā mixta peccati umbra iam ñ erit. Tc
plene dies erit. qndo unū luminis pfecto fer uo
re claruerit. Tunc plene dies erit. qndo nullam
maloe suoe temptantem memoriam tolerans.
omnes a se etiam tenebrarū reliquias abscondit.
Unde a bene hec aurora quasi adhuc in transi
tu demonstrat. cum dr. Et ostendisti auroe lo
cum suū. Cui enim locus suus ostenditē. pfecto
ex alio ad alium uocat. Quid ē enim locus auro
re. nisi pfecta claritas uisionis etne. Ad quem
cum pducta uenerit. iam de transacte noctis
tenebris nihil habebit. Nunc aū adhuc tempta
tionum molestias sustinens. quia p intentionē
cordis ad aliud festinat ecclā. ad locum suū ten
dit aurora. quem locum si mentē ñ cerneret.

77